

Fora el monument

Efectivament, este hauria de ser un debat caduc, obsolet, ranci, però llastimosament no ho és. I no ho és perquè el 75è aniversari de l'entrada de les tropes franquistes és una efemèride suficient com per justificar que es torne a plantejar, com ho és de fet cada aniversari d'aquella cruenta guerra, i ho és cadascun dels dies que passen d'ençà que el vencedor d'aquella brutalitat decidís clavar al riu Ebre l'estocada del monument.

El monument a la batalla de l'Ebre, per bé que s'intentés desposseir d'alguns dels símbols més flagrantment franquistes que carregava, segueix mantenint l'aura feixista que va contextualitzar el moment en què fou erigit, ja fa gairebé cinquanta anys. És el que tenen els monuments, que s'insuflen del context per esdevenir símbols que no es poden dissimular, ni oblidar, ni pervertir encara que passe el temps, o que ho puguin intentar obviar sense demostrar ja no valentia, simplement dignitat, per eliminar la humiliació i el càstig moral clavat al mig del riu, que només fan que violentar la façana fluvial de Tortosa.

No és cert que pugui ser mai un monument a la pau, ni que la gent jove hi passe per davant desconeixent el seu significat, ni que amb el temps haja esdevingut res més d'allò que és des d'un inici, ni que haja dixerat de molestar i ser un insult per als demòcrates. Segueix sent una vergonya i, com a vestigi històric, no és este el lloc que ha d'ocupar, perquè mentre ho faça, per molt temps que passe, per moltes enquestes que evidencien igualtat de parers, per molt que es vulga mirar a una altra banda, per molt que fins i tot alguns historiadors no el veguen malament, mentre hi siga, serà oportú tornar a obrir el debat i demanar que siga arrencat de l'Ebre, tant fort i tantes vegades com faça falta. Que caigui d'una vegada l'emblema dictatorial que encara riu, gloriós, al mig del riu.